

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zaviazal Európsku komisiu, aby zaplatila žalobkyni sumu požadovanú v tejto žalobe ako náhradu škody spôsobenej žalobkyni v dôsledku nezavedenia systému žalovanou, ktorý by žalobkyni umožnil dovážať metylbromid v januári a februári 2005, prípadne ďalšiu sumu, ktorú neskôr žalobkyňa v priebehu tohto konania alebo pred Súdom prvého stupňa podľa toho podľa zásady „ex aequo et bono“,
- subsidiárne nariadil predbežné opatrenie, na základe ktorého je Európska komisia povinná nahradiť spôsobené straty a účastníci konania sú zaviazaní predložiť Súdu prvého stupňa v primeranej lehote od vydania tohto rozhodnutia údaje, pokiaľ ide o výšku náhrady, na ktorej sa dohodnú, alebo ak sa nedohodnú, sú zaviazaní predložiť Súdnemu dvoru v rovnakej lehote svoje návrhy s podrobnými údajmi.
- zaviazal Európsku komisiu zaplatiť žalobkyni kompenzačný úrok vo výške 8 % ročne,
- uložil Komisii povinnosť zaplatiť úrok vo výške 8 % ročne, alebo v inej primeranej výške, ktorú určí Súd prvého stupňa, vypočítaný zo sumy, ktorá má byť zaplatená, od dátumu rozsudku Súdu prvého stupňa do skutočného zaplatenia a
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa dováža metylbromid (MBr.) do EÚ. Metylbromid je kontrolovanou látkou podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 z 29. júna 2000 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu⁽¹⁾. Žalobkyňa uvádza, že žalovaná preto môže dovážať metylbromid iba po predložení dovoznej licencie a nominálnom pridelení dovoznej kvóty na obdobie dvanástich mesiacov stanovenej žalovanou každý rok.

Touto žalobou žalobkyňa požaduje náhradu škody údajne priamo spôsobenej tým, že žalovaná protiprávne nezaviedla systém podľa článkov 6 a 7 nariadenia č. 2037/2000 umožňujúci žalobkyni získať dovozné licencie a dovozné kvóty na dovoz metylbromidu do Európskej únie v januári a februári 2005.

Na podporu svojich žalobných tvrdení žalobkyňa uvádza, že žalovaná porušila články 6 a 7 nariadenia 2037/2000, ktoré Komisii ukládajú povinnosť udeliť licenciu a prideliť kvóty na dovoz metylbromidu do EÚ na každé obdobie dvanástich

mesiacov po 31. decembri 1999. Okrem toho žalobkyňa poukazuje na porušenie zásady správneho úradného postupu a primeranej starostlivosti, ktoré vyžadujú, aby Komisia konala obozretne, nestranne a bez prietahov, a tiež porušenie zásad právnej istoty a legitímnej dôvery.

Žalobkyňa uvádza, že škoda spôsobená protiprávnym konaním žalovanej spočíva v ušlom zisku, ktorý by žalobkyňa vytvorila dovozom a následným predajom metylbromidu počas týchto dvoch mesiacov.

(¹) Ú. v. ES L 224, s.1.

Žaloba podaná 19. mája 2005: Nalocebar – Consultores e Serviços Lda. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Jazyk, v ktorom bola žaloba podaná: angličtina)

Nalocebar – Consultores e Serviços Lda., so sídlom vo Funchali (Madeira), v zastúpení: G. Pasquarella a R. M. Pasquarella, lawyers, podal 19. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom bol Limiñana y Botella, S. L., so sídlom v Monforte del Cid, Alicante (Španielsko).

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 18. marca 2005 vo veci R 646/2004-1 potvrdením bezvadnosti obrazovej ochrannej známky prihlásenej žalobcami 12. júla 2000 a uverejnenej vo Vestníku ochranných známok Spoločenstva č. 103/01 dňa 3.12.2001,
- priznal náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:	Big Ben Establishment Ltd. Žalobca v tomto konaní je nadobúdateľom prihlasovanej ochrannej známky, ktorej prihláška bola podaná spoločnosťou Big Ben Establishment.
Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva:	Obrazová ochranná známka „Limoncello di Capri“ pre tovary v triedach 30 (pečivo a pod.), 32 (sirupy a iné nápoje na báze citrónov patriace do triedy 32) a 33 (likéry na báze citrónu)
Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietok:	Limiñana y Botella S.L.
Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietok:	Španielska slovná ochranná známka LIMONCHELO pre tovary v triede 33
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zamietnutie zápisu
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie odvolania
Dôvody žaloby:	Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) Nariadenia Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú. v. ES L 11, 14.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná 26. mája 2005: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-211/05)

(2005/C 182/80)

(Jazyk konania: taliančina)

Talianska republika, v zastúpení: Paolo Gentili, advokát, podala 26. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie a zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom žaloby je rozhodnutie Komisie C(2005) 591 fin, ktorým boli dve talianske daňové opatrenia v prospech spoločností, ktoré v období uvedenom v týchto opatreniach dosiahli kótovanie na regulovaných trhoch, vyhlásené za nezlučiteľné so spoločným trhom ako štátna pomoc v rozpore s článkom 87 ES. Tieto opatrenia spočívajú v znížení sadzby dane z príjmov na obdobie troch rokov a v odpočítaní nákladov spoločností na kótovanie zo zdaniteľného príjmu.

Podľa Komisie sú dané opatrenia selektívne, pretože z nich majú výhody len tie spoločnosti, ktoré dosiahli kótovanie v období stanovenom talianskymi predpismi, s vylúčením tých spoločností, ktoré už kótované boli alebo ktoré by mohli byť kótované v iných obdobiach. Uvedené opatrenia preto nemožno považovať za zlučiteľné so spoločným trhom, keďže sa na ne nevzťahuje ani jeden z predpokladov uvedených v článku 87 ods. 2 a 3 ES.

Talianska vláda vo svojej žalobe toto rozhodnutie napáda v prvom rade z procesného hľadiska, keďže Komisia začala konanie podľa článku 88 ods. 2 ES bez predchádzajúceho prekonzultovania s dotknutým členským štátom.

V druhom rade žalobkyňa poznamenáva, že Komisia nepodala v súvislosti s obdobným predchádzajúcim opatrením, ktoré prijala Talianska republika v roku 1997, žiadne pripomienky.

V treťom rade žalobkyňa popiera selektivitu uvedených opatrení. Podľa nej sa totiž vzťahujú na potenciálne neurčený okruh adresátov. Na druhej strane sú tieto opatrenia v súlade s celým daňovým systémom, pretože zohľadňujú skutočnosť, že novo kótovaná spoločnosť musí na to, aby dosiahla kótovanie, znášať veľmi vysoké zaťaženie, v dôsledku čoho má obmedzenú kapacitu dosiahnutia zisku v porovnaní so spoločnosťami, ktoré nie sú kótované, ako aj so spoločnosťami, ktoré už určitý čas kótované sú a príslušné náklady si už mohli odpísať. Časovo obmedzené trvanie je dôsledkom rozpočtových prekážok a experimentálneho charakteru opatrení. Tento prvok preto nemôže sám o sebe spôsobiť, že opatrenie, ktoré svojou povahou nie je selektívne, by sa takým stalo.

V štvrtom rade žalobkyňa popiera, že by Komisia preukázala, že opatrenie je spôsobilé narušiť hospodársku súťaž a ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

V poslednom, piatom rade žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ sa opatrenie posúdi ako štátna pomoc, je zlučiteľné so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c). Je totiž skôr pomocou pre investície ako pomocou pre činnosť a je v súlade s osobitným cieľom hospodárskej politiky spočívajúcim v podporovaní kótovania spoločností na burze, ktoré prispieva k účinnosti, transparentnosti a súťaživosti systému.